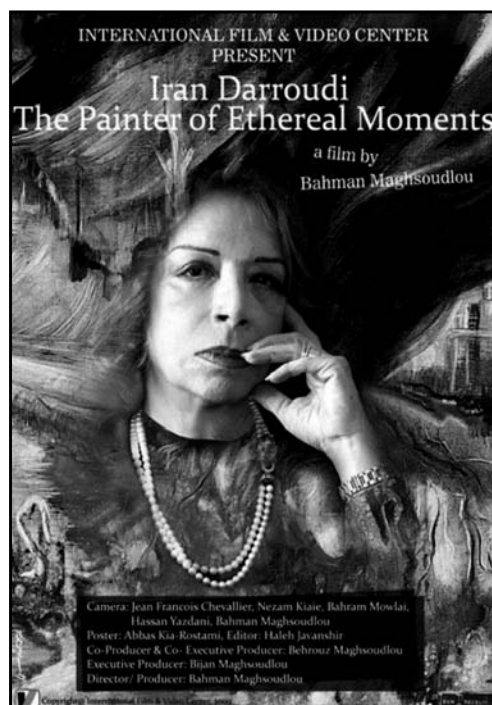

خیلی نزدیک» که اولین کار سینمایی اسماعیل میهن دوست است، برخورداری صمیمانه و مثبت داشته و آن را ستوده اند. دکتر حمید رضا شعیری، سردبیر فصلنامه علمی - پژوهشی زبان و ادبیات تطبیقی دربارهٔ این فیلم می‌نویسد: «برخورد خیلی نزدیک با حذف نظام روائی خطی، ما را از سطح به عمق هدایت می‌کند. رفته رفته با هزارتویی مواجه می‌شویم که لایه‌های آن هر لحظه عمیق‌تر گشته و بیننده در آن گم می‌شود. یک نمونه از لایه‌های عمق ساز در این فیلم استفاده از شگرد چند صدائی است. گاهی صداها روی هم می‌افتند، گاهی از هم سبقت می‌گیرند؛ گاهی هم با یکدیگر در رقابتند. به همین ترتیب، با تودرتویی زمان و مکان مواجه هستیم. این تو در تویی باعث می‌شود تا نقطه مرکزی مشخصی که همه چیز بر حول محور آن شکل می‌گیرد، وجود نداشته باشد. به همین علت است که یک بازی داریم که بازی می‌شود یعنی طرح یک بازی، چندین بازی دیگر ایجاد می‌کند که هر کدام سر نخ‌ی برای روایتی دیگر است.» شاهین شجره کهن در شمارهٔ ۴۰۷ ماهنامه فیلم می‌نویسد: «فیلمنامه ساختاری غیرخطی دارد و میهن دوست توانسته از تکنیک‌های

بررسی شرایط فیلمسازی، نقد و آموزش فیلم در ایران در کانون فیلم

شد. این فیلم در برنامهٔ بزرگداشت ایران درودی، یکشنبه، دوازدهم ماه دسامبر، با حضور کارگردان و تهیه کننده آن نمایش داده خواهد شد. سپس فیلم سینمایی «برخورد خیلی نزدیک» ساختهٔ اسماعیل میهن دوست به نمایش در آمد. فیلم «برخورد خیلی نزدیک» داستان تصادفی است که در اتوبان رخ می‌دهد. رانندهٔ هر دو اتومبیل زن هستند. بر اثر شدت سانحه، رانندهٔ ماشین عقبی بیهوش و به بیمارستان منتقل می‌شود. از آنجا که مصدوم به کُما رفته، موضوع به پلیس آگاهی ارجاع می‌شود. افسر مأمور رسیدگی به پرونده پس از تحقیقات مقدماتی نسبت به ماهیت تصادف شک می‌کند و ... این فیلم که در ایران در جشنوارهٔ سینمایی فجر به نمایش در آمد، برای اولین بار است در لس آنجلس نمایش داده می‌شود. منتقدان سینمایی ایران با فیلم «برخورد

برنامهٔ ویژهٔ «کانون فیلم» زیر نظر حسن فیاد و با همکاری یاران «کانون فیلم» یکشنبه ۲۱ ماه نوامبر سال در محل کانون برگزار شد. در این برنامه، ابتدا تکه کوتاهی از فیلم «ایران درودی»: نقاش لحظه‌های اثیری» ساختهٔ بهمن مقصدولو نمایش داده

دست نوشته های مایا آنجلو در کتابخانه نیویورک

بیش از سیصد جعبه حاوی مدارک، نامه ها و دستنوشته های مایا آنجلو، نامه های ملکم ایکس، و جیمس بالدوین، به اضافه شعرهایی که آنجلو متن آنها را دستکاری و اصلاح کرده است، و همچنین نسخه شعری را که به مناسبت آغاز ریاست جمهوری پرزیدنت کلینتون سرود و در آن مراسم خواند، همه به کتابخانه نیویورک اهداء شده است و بزودی، طبق گفته آنجلو، در اختیار همگان قرار خواهد گرفت. مرکز شوئمبرگ، که

نوشته ها و سروده های زیادی در زمینه هنر و ادبیات، و تئاتر و سینما از او انتشار یافته است. «می دانم چرا پرنده اسیر در قفس آواز می خواند»، زندگینامه آنجلو، یکی از کتاب های پر فروش بود که راه را برای این شاعر و نویسنده هموار کرد و او را به شهرت و محبوبیت رساند.

برای پژوهش در فرهنگ سیاهپوستان آمریکاست و بخشی از کتابخانه عمومی نیویورک را تشکیل می دهد، از این مدارک نگهداری خواهد کرد. مایا آنجلو از شاعران و نویسندگان برجسته آمریکا-آفریقائی است که تألیفات و

این نوع روایت به خوبی بهره بگیرد و داستان را به شیوه ای جذاب روایت کند. از نظر فرم بصری و میزانشن نیز «برخورد خیلی نزدیک» در سطح قابل قبولی قرار دارد. این فیلم را می توان یک اثر شهری شیک و خوش ریتم دانست که در مناطق جذاب و با استفاده از قالب های شکیل وان کادر فیلمبرداری شده است.

پس از پایان نمایش فیلم، شرایط فیلمسازی، نقد و آموزش فیلم در ایران با حضور مهمان برنامه، اسماعیل میهن دوست و نیز حسن فیاد بررسی شد. این جلسه ویژه کانون فیلم فرصت مغتنمی بود که فیلمسازان و علاقه مندان سینما از نزدیک با تهیه کننده، نویسنده و کارگردان فیلم، اسماعیل میهن دوست آشنا شوند و از نظراتش درباره شرایط فیلمسازی و نقد و آموزش فیلم در ایران آگاه شوند.

«خاطرات» سلمان رشدی

سلمان رشدی، نویسنده انگلیسی هندی تبار که با رمان «آیه های شیطانی» شهرتی عظیم یافت و نظرات ضد و نقیضی در میان مسلمانان جهان برانگیخت، حالا پس از چند دهه که از فتوای آیت اله خمینی که برای قتلش صادر کرده بود می گذرد، و نیز نوشتن رمان هائی دیگر، به فکر نوشتن خاطرات خود در دورانی که در مخفیگاه زندگی می کرد، افتاده و به جمع خاطره نویسان پیوسته است. با این حال، خاطرات رشدی فقط به دوران زندگی در مخفیگاه و جان بدر بردن از آن محدود نمی شود بلکه او در این کتاب، به دوران کودکی خود باز می گردد و فراز و نشیب های زندگی نویسنده خود، خانواده اش، و همچنین ازدواج های متعددش را در این کتاب بازگوئی و بررسی می کند. رندوم هاوس، یکی از سازمان های معتبر انتشاراتی آمریکا ماه گذشته اعلام کرد که کتاب «خاطرات» سلمان رشدی را در سال ۲۰۱۲ منتشر خواهد کرد.

دینو دو لورنتیس: آخرین امپراتور سینما، درگذشت

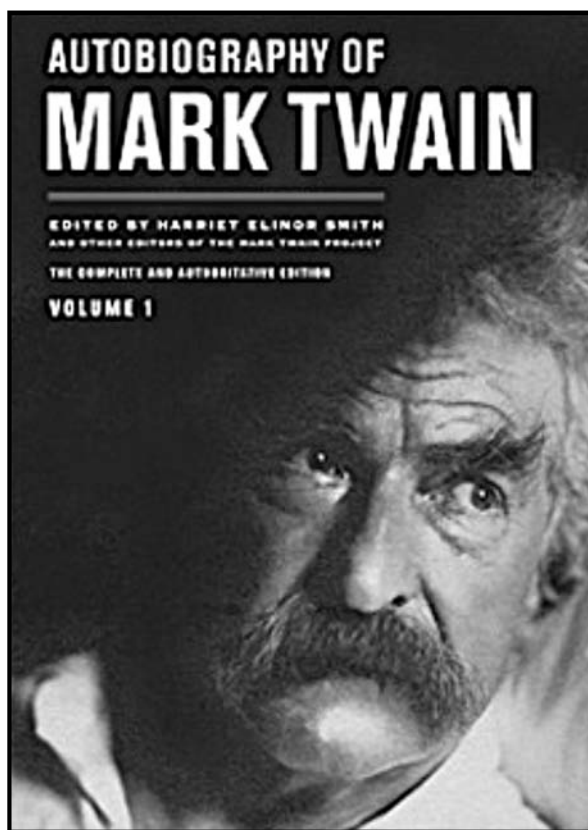
شکست هرگز نمی هراسید. لورنتیس از اولین تهیه کنندگانی بود که سرمایه فیلم های خود را، پیشاپیش، با فروش حقوق پخش آنها به کشور های خارجی تأمین می کرد. امروزه، اغلب تهیه کنندگان هالیوود از این روش لورنتیس استفاده می کنند و شگرد های تهیه کنندگی او را نمونه کار خود قرار می دهند. گرچه لورنتیس توجهی به ساختن فیلم های هنری نداشت و صرفاً به ساختن فیلم می اندیشید ولی اغلب فیلم هایی که تهیه کرده است، از فیلم های به یاد ماندنی تاریخ سینما است.

دینو دو لورنتیس، نه خود را هنرمند می خواند و نه توجهی به نظر منتقدان سینمایی درباره فیلم هایش داشت. او عاشق سینما بود و می دانست چگونه فیلم بسازد و تماشاگران سراسر جهان را به سالن های سینما بکشاند. در ژانر های مختلف، با ستارگان و کارگردانان مختلف کار کرد و آثارش از «جاده» فلینی گرفته تا «کینگ کنگ» ممتاز و متنوع بود. دینو دو لورنتیس که ماه گذشته در نود و یک سالگی درگذشت، نمونه خاصی از تهیه کنندگان هالیوود بود که برای به وجود آوردن سرمایه برای ساختن هر نوع فیلمی که می خواست بسازد ید طولائی داشت و از

انتشار خود زندگینامه مارک توآین به مناسبت صدمین سالگرد مرگش

مارک توآین، نویسنده نامدار آمریکائی، صد سال پس از مرگش، داستان زندگی خود را باز می گوید. با اینکه هنوز خودزندگینامه توآین منتشر نشده، اما تعدادی که پیش فروش شده است نشان می دهد که این کتاب جزو فهرست کتاب های پر فروش آمازون و بارنز و نوبل در آمده و از فروش کتاب های جدید جان گیرشام، کن فولت، و جون استیوارت پیشی گرفته است. این کتاب، در سه جلد، در روز سی ام ماه نوامبر منتشر شد که مصادف است با صدمین سالگرد مرگ توآین و صدو هفتادو پنجمین سالروز تولد او. این کتاب نه فقط توجه دوستداران ادبیات را به خاطر اینکه پس از صد سال انتشار می یابد به خود جلب کرده است، بلکه اهمیت آن از نظر شیوه ایست که توآین در نگارش آن به کار برده است. توآین، در تدوین این کتاب، برخلاف شیوه رایج نوشتن حوادث و خاطرات خود به ترتیب زمانی از شیوه سیال ذهن استفاده کرده و همه چیز را همانطور که به خاطرش می رسیده، تحریر کرده است. در نتیجه، کتاب به صورت گنجینه ای از خاطرات، تفسیر ها، بریده جراید، و یادداشت های روزانه در آمده است. توآین سال ها روی این زندگینامه خود کار کرد ولی به هنگام مرگش در هفتاد و چهار سالگی این کار سترک او ناتمام ماند. جای خوشوقتی است که از سوی انتشارات دانشگاه کالیفرنیا، گروهی به سرپرستی لورا اسکندرا ترومبلی، مامور شدند همه دستنوشته های توآین را گردآوری کرده و در سه جلد آن را آماده چاپ کنند.

چگونه می توان انفجار بمب های انتحاری تروریستی را در جهان متوقف کرد

در بیروت، آغاز مبارزات تروریستی گروهی بود که بعدها به حزب الله مشهور و شناخته شدند. این وقایع باعث شد پریزدنت ریگان در سال ۱۹۸۴ دستور دهد تا همه نیروهای نظامی آمریکا بیروت را ترک کنند. حمله انتحاری به پادگان نیروی دریایی آمریکا یکی از وقایع مشهور لبنان در آن زمان بود. اما این حادثه را نمی توان حادثه ای مجزا از حوادث دیگر بر شمرد. مبارزات تروریستی حزب الله به وسیله بمب های انتحاری علیه نیروهای نظامی آمریکا، فرانسه، و اسرائیل و نهاد های سیاسی غرب، بر روی هم نهصد کشته به جا گذاشت. این حملات، منبع اصلی الهام گروه های آتی دیگری مثل حماس و القاعده و غیره شد و در نتیجه نوع مبارزات تروریستی به وسیله بمب های انتحاری رواج یافت. در آن زمان، همه این حملات را در بیروت به قشرون مسلمان شیعه نسبت می دادند و بعدها، در چند دهه اخیر، این ترجیح بند متداول شد که دلیل اصلی انفجار همه این بمب های انتحاری، زیر سر مذهب، بویژه مذهب اسلام است. این قضیه، تحلیل ساده، آسان و آسوده خاطرآوری است که دولت آمریکا برای مبارزه با تروریسم در چند دهه اخیر مناسب یافته و اختیار کرده است. مشکل اصلی

رابرت پیپ استاد علوم سیاسی دانشگاه شیکاگو و کارشناس تروریسم و امنیت بین المللی اخیرا کتابی منتشر کرده است بنام «چگونه می توان انفجار بمب های انتحاری تروریستی را در جهان متوقف کرد». پپ در این کتاب، برخلاف نظر اکثریت سیاستمداران آمریکائی و تحلیل گران سیاسی که این فعالیت های تروریستی را به تعصبات مذهبی و اسلام نسبت می دهند، دلایل و علل دیگری را در رابطه با بمب های انتحاری ارائه می دهد. در بیست و سوم اکتبر سال ۱۹۸۳ کامیونی مملو از مواد منفجره به پادگان نیروی دریایی آمریکا در بیروت رانده شد و دویست و چهل و یک سرباز نیروی دریایی آمریکا را که خفته بودند، کشت. این فصل سیاه تاریخ آمریکا از زمان حمله خلبانان ژاپنی به آمریکائیان در جنگ جهانی دوم، تنها تجربه تلخ ملت و دولت آمریکا بود. این حمله، توأم با مباران سفارت آمریکا در ماه آوریل

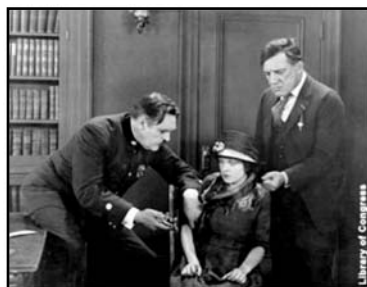
اغلب منتقدان ادبی معتقدند که تواین با رمان «ماجراهای هاکلبری فین» که در فوریه سال ۱۸۸۵ - که تواین پنجاه سال داشت - منتشر شد، ادبیات آمریکا را بکلی دگرگون کرد. ارنست همینگوی که خود نویسنده ای بلند آوازه و چیره دست بود، اعتقاد داشت: «همه ادبیات مدرن آمریکا از رمان مارک تواین موسوم به ماجراهای هاکلبری فین مایه گرفته است.» در واقع، تواین با صدای تازه ای که در این رمان به وجود آورد و تجربه هایش با زبان، زمینه ای برای رمان های پس از آن فراهم کرد. بی جهت نیست که تواین به همه می گفت اگر می خواهید مرا بشناسید رمان «ماجراهای هاکلبری فین» را بخوانید!

مستندی در باره قدرتمندان هالیوود

قدرتمندان هالیوود، آدم هائی سخت کوش، سخت گیر و سخت جانی بودند که با مشتی آهنین بر استودیو های هالیوود حکومت می کردند و همه عوامل فیلمسازی را در اختیار داشتند و از همه عناصر فیلمسازی نیز آگاه بودند. آنها با همه جنونی که داشتند، سیستم را رعایت می کردند؛ سیستمی که هنوز هم کمتر کسی از آن سر در می آورد. آنها در عصر طلایی هالیوود، فیلم را به صورتی جادویی ساخته اند که هنوز هم پس از گذشتن چند دهه، فیلم ها و ستارگان آنها می درخشند و میراث ارزنده شان از یاد ها نرفته بلکه بر تمام آثار خوب سینمای جهان همچنان سایه انداخته است.

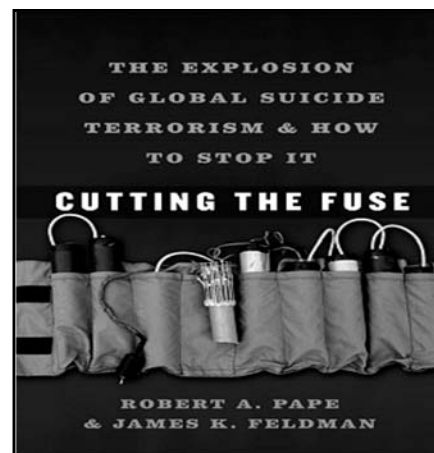
تلویزیون ترنر که به پخش فیلم های کلاسیک آمریکا اختصاص دارد، قرار است یک مستند هفت قسمتی به نام «قدرتمندان و ستارگان: تاریخ سینمای هالیوود» را به نمایش بگذارد. این مستند نه فقط فیلم ها بلکه حرفه و شخصیت ابر قدرتمندانی نظیر سموئل گولدوین، لوئی ب. مایر، دریل اف. زانوک، هری، جک، و سم وارنر مؤسسان استودیو برادران وارنر را نیز بررسی می کند. جون ویلکمن، تهیه کننده و نویسنده این مستند ها می گوید: «داستان این قدرتمندان، داستان مهاجرت و مهاجرانی است که با مشقت و سختی برای زندگی بهتری به آمریکا کوچ کردند و گرچه آدم های خوش خلقی نبودند ولی از اراده ای محکم و استوار برخوردار بودند و رؤیاهای خود را تحقق بخشیدند. در واقع، آنچه به روی پرده سینما آوردند حاکی از رؤیای آنها بوده است

بازگشت فیلم های صامت آمریکائی

دولت روسیه ماه گذشته ده فیلم صامت آمریکائی را که تصور می شد گم یا نابود شده اند، به کتابخانه کنگره آمریکا تحویل داد. طبق گزارش کتابخانه کنگره آمریکا، هشتاد درصد از فیلم های دوران سینمای صامت آمریکا، که در فاصله سال های ۱۸۹۳ تا ۱۹۳۰ که دوران سینمای صامت آمریکا لقب گرفته است، دیگر در آمریکا وجود ندارند و اغلب در آرشیو فیلمخانه های ممالک دیگر حفظ و نگهداری شده اند ولی آمار درستی از این فیلم ها در دست نیست. در زمان سینمای صامت، اغلب استودیوها، فیلم های قدیمی را دور می ریختند. اما در بعضی کشورها، مثل فرانسه و شوروی که به سینمای آمریکا علاقه مند بودند و آنها را سرمشق فرا گرفتن هنر سینما قرار می دادند، از این فیلم ها، برای بررسی و پژوهش در ساختار آنها، در آرشیو های خود نگهداری می کردند. سخنگوی کتابخانه کنگره آمریکا گفت «جای خوشوقتی است که این فیلم ها رفته رفته شناسائی شده و به آمریکا بازگردانده می شود تا ترمیم و بازسازی شوند و به نمایش در آیند.»

مردم عادی می شود. لازمه چنین تصمیماتی این است که از خود بیرسیم آیا حضور نیروهای آمریکا در افغانستان و بمباران مدام پاکستان آیا امنیت ما را بیشتر تأمین خواهد کرد؟ متأسفانه، نتایج تحقیقات پپ و همکارانش عکس این قضیه را ثابت می کند. راه حل مؤثرتر، اتخاذ روش همکاری با دولتمردان و نهاد های محلی است و نیز استفاده از نیروهای هوائی برای دست یافتن به هدف های مهم نظامی تا مستقر شدن در کشورهایی که نیروهای آمریکائی را در معرض خطر بمب های انتحاری قرار می دهد. بی شک حضور نیروهای نظامی آمریکا در هر کشوری باعث شعله ور شدن نفرت و خشونت علیه این نیروهای اشغالگر خواهد شد. عده ای تصور می کنند اتخاذ چنین روشی ممکن است تروریست ها را گستاخ تر کند. با این وصف، باید در نظر داشت که بمب های انتحاری حزب الله، پس از ترک نیروهای اشغالگر، نه آمریکائی ها را تا نیویورک دنبال کرده است و نه فرانسوی ها را تا پاریس و نه حتی اسرائیلی ها را تا تل آویو. از زمانی که نیروهای پیاده نظام اسرائیلی در سال ۲۰۰۰ لبنان را ترک کردند، تاکنون، یک بمب انتحاری از سوی حزب الله منفجر نشده است، گرچه فعالیت های معمولی تروریستی همچنان ادامه دارد ولی تعداد تلفات به مراتب کمتر از انفجار بمب های انتحاری بوده است. آمریکا منافع استراتژیکی مهمی در افغانستان و خاور میانه دارد و باید از همه وسایل نیروی ملی خود برای به دست آوردن آنها استفاده کند. اما ادامه راهی که تاکنون در پیش گرفته است به منزله نادیده گرفتن رابطه علت و معلولی اشغالگری کشورهای خارجی و تروریسم است. به همین جهت، احتمال نمی رود این خطری که امنیت ما را تهدید می کند، در آینده کاملاً ریشه کن و از میان برداشته شود.

این تحلیل، نادرست بودن آن است. پپ و همکارانش در پروژه دانشگاه شیکاگو درباره «امنیت و تروریسم»، ۲۲۰۰ حادثه انتحاری را که از سال ۱۹۸۰ تاکنون در سراسر جهان روی داده است، تجزیه و تحلیل کرده اند. بررسی آنها نشان می دهد که گرچه عوامل دیگری نیز در کار است اما انگیزه اصلی انفجار بمب های انتحاری تروریستی، اشغال کشورشان به وسیله نیروهای نظامی آمریکا، بویژه، و کشور های دیگر است. فی المثل در لبنان، از ۳۲ بمب انتحاری موفق از سال ۱۹۸۲ تا سال ۱۹۸۹ که ایدئولوژی آنها قابل تشخیص بوده است، ۲۲ نفر آنها کمونیست و سوسیالیست بوده و هیچ ارتباطی به افراطیون مذهبی نداشته اند. حتی پنج تن از آنها مسیحی بودند. مذهب فقط انگیزه ای برای بسیج کردن آنها بوده است ولی ریشه اصلی قضیه باز می گردد به نیروهای اشغالگر فرانسوی، اسرائیلی، و آمریکائی و وادار کردن این نیروهای خارجی به ترک کشورشان. دولت آمریکا از وقایع لبنان درسی نیاموخته است و توجهی به این قضیه ندارد که بسیج کردن نیروهای آمریکائی و اقامت طولانی آنها در کشورهایی نظیر عراق، افغانستان و... باعث افزایش بمب های انتحاری و خشونت علیه نیروهای نظامی و